

den Vej, er det et Middel til at hjælpe dem, der er ude for de økonomiske Vanskeligheder.

Der kan ogsaa være Grund til at undersøge, hvad der gik forud for Kronestigningen. Den ærede Ordfører havde den Ære at staa i Spidsen for Landets Regering fra 1913 til 1920, under hele Krigsperioden, og vi oplevede i disse Aar en Højkonjunktur, som vi aldrig har kendt før, en Tid, hvor Indtægterne flød i Strømme, baade i det offentlige Kasser og alle andre Steder. Hvorledes benyttede nu Staten denne gyldne Tid? Ja, den benyttede den, som om den vilde være evigt, man drog ikke Lære af den historiske Udvikling, man tænkte ikke paa, at der efter Stigningen vilde komme Fald. I Stedet for at konsolidere Statens Finanser og afdrage paa Gælden, førte man en Finanspolitik, der medførte en meget stærk Forøgelse af Statsgælden, og hvad der var næsten endnu værre, man gennemførte ad Lovgivningens og Administrationens Vej Foranstaltninger, der medførte stærkt forøgede økonomiske Forpligtelser for Kommunerne og Staten. Det er ikke mindst denne Statsgæld og disse store Forpligtelser, der nu paa lægger Skatteyderne til Stat og Kommune de Byrder, der tynger saa stærkt, og som volder saa store Bekymringer ude omkring. Jeg finder Anledning til at nævne disse Kendsgerninger, fordi vi i denne Finanspolitik har en af Aarsagerne til Krisen. I Stedet for at Staten skulde være gaaet økonomisk konsolideret ud af Højkonjunktoren, stærkt rustet til at imødegaa de daarligere Tider og i Stand til at række en hjælpende Haand til Befolkningen og Erhvervslevet, er Statsgælden blevet tredoblet, og mægtige Skattebyrder tynger os. Hovedansvaret herfor paahviler den ærede Ordfører og hans Parti. Skal vi nu slippe over Krisen, maa vi søge at bøde paa denne økonomiske Politik ved at bringe Lettelse af Skattetrykket og derved fjerne en af Aarsagerne til Krisen.

Man har sagt, at Kronestigningen har bragt store Ulykker, og det skal jeg ikke bestride. Men hvad var den egentlige Aarsag til Kronestigningen? Hvornaar blev Betingelsen for Kronestigningen skabt? Efter min Mening blev den skabt, da Kronen faldt, og hvornaar var det? Det var, da den ærede Ordfører var Statsminister. Da den ærede Ordfører traadte fra i 1920, stod Kronen ved godt 50. Jeg minder derom, fordi den ærede Ordfører forleden Dag, da han fremsatte Lovforslaget, bebrejdede den nuværende Statsminister, at han havde været med til at

bringe Kronen i Pari og dermed fremkalde Ulykkerne. Det kan derfor være rigtigt at fastslåa den Kendsgerning, at Ulykken skete, da Kronen faldt til ca. 50, og det var, da den ærede Ordfører stod som Statsminister. Den ærede Ordfører paastod endvidere — det staaer Spalte 2595 — „at den nuværende højtærede Statsminister med den største Heflighed og Udholdenhed har krævet, at Kronen skulde føres op i Pari og at det skulde ske hurtigst muligt“. Denne Paastand er positiv urigtig. Det, som den højtærede Statsminister (*Zahle*: Det er en Trykfejl. Der skal staa: Finansminister). Det er ikke let at se. (*Zahle*: Det er rettet). Jeg kom ind paa denne Bemærkning, fordi den højtærede Statsminister nævntes i den ærede Ordførers Udtalelser, og jeg vil gøre opmærksom paa, at det, som den højtærede Statsminister bidrog til, og som der kan være Grund til at nævne i denne Forbindelse, var, at han var med til at standse Kronens Fald og skabe Mulighed for en mindre Stigning. Det er den Ære, der tilkommer den højtærede Statsminister, Æren for, at det lykkedes, da man var kørt i Staa her i Folketinget, at faa gennemført en Valutaordning, hvorved man standsede Kronens stadige Fald. For øvrigt var det Forudsætningen at muliggøre en langsom Stigning af Kronen. Naar det modsatte skete, og der kom en saa hurtig Stigning, fandt det jo Sted med det ærede Medlem Hr. Stauning som Statsminister, paa Trods af Forudsætningerne for Loven af 1924 og mod den nuværende Statsministers Ønske. Det er det virkelige Forhold.

Jeg skal ikke opholde mig ved den ærede Ordførers Stilling til Kronestigningen, men der kunde dog maaske være Grund til alligevel at nævne, at saa sent som den 7. September 1925 — hvis jeg ikke husker fejl — var den ærede Ordfører med til som Medlem af Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg at tilraade at føre Kronen i Pari snarest muligt... Det ærede Medlem ryster paa Hovedet. Vi har tidligere drøftet dette Forhold. Om Datoen er rigtig, skal jeg ikke kunne sige, men det var i September 1925, at den ærede Ordfører traadte ind for at faa Kronen i Pari snarest muligt. Jeg mener derfor, at den ærede Ordfører ikke er berettiget til at rette nogen Kritik for denne Kronestigning mod andre.

Der er selvsagt andre Aarsager til den Krise, vi befinder os i, end de her nævnte, der er mange Ting, der har vanskeliggjort Landbrugets Stilling. Vi ved jo alle, i hvor høj Grad Mund- og Klovesygen har